

Zo was wat van der Leek een week tevoren op het confectie-atelier van de NSB'er Teunissen gezegd had, tòch uitgekomen! Maandagmorgen 29 maart werd er druk over gesproken. Teunissen hoorde er van. Opeens liet hij van der Leek bij zich komen. 'Je moet mee naar de SD', zei hij. Van der Leek ging mee, maar trachtte zich bij zijn verhoor door een *Kriminalsekretär* van de *Sicherheitspolizei* uit de nesten te redden door te beweren dat hij de mededeling dat het Amsterdamse bevolkingsregister de lucht in zou gaan, van een onbekende op de tram vernomen had. De *Kriminalsekretär* liet hem lopen. Diezelfde avond (de beloning van f 10 000 was inmiddels bekendgemaakt) kwam Teunissen bij van der Leek thuis. Hij zei hem, aldus van der Leek na de oorlog, 'dat ik de *Sicherheitspolizei* wel om de tuin kon leiden, maar niet hèm, alsmede dat, indien ik niet wilde bekennen, 'de *Sicherheitspolizei* het er wel uit zou slaan'¹ – van der Leek moest daar maar eens goed over nadenken. Voor Teunissen stond vast dat van der Leek wel degelijk de man kende die de aanslag aangekondigd had. Hij had dat ook aan de *Kriminalsekretär* gezegd en er voor gezorgd dat deze een lijstje kreeg van de vrienden en kennissen van van der Leek voorzover die aan Teunissen bekend waren.

De volgende ochtend, 30 maart, werd van der Leek opnieuw bij Teunissen ontboden. 'Ik heb de SD al gebeld', zei deze, 'je moet weer met me mee.' Nu gaf van der Leek bij de *Sicherheitspolizei* toe dat de naam van de man met wie hij gesproken had, hem bekend was: Mulder. Toen hem nadere bijzonderheden gevraagd werden, liep hij meteen vast. De *Kriminalsekretär* legde hem vervolgens het lijstje met de namen van zijn vrienden en kennissen voor – van der Leek hoefde alleen maar aan te wijzen wie het geweest was. Hij deed het: Joop Brandsteeder. Wij nemen aan dat van der Leek ook diens adres prijs gaf: Jacob van Lennepkade 158. Er werden rechercheurs heengezonden – Brandsteeder was niet thuis. Van der Leek werd opnieuw onder persie gezet en wij veronderstellen dat hem daarbij door de *Kriminalsekretär* die hem verhoorde, met nadruk duidelijk gemaakt werd dat hij op grond van het feit dat hij omtrent de op touw gezette, hem bekende aanslag geen mededeling gedaan had aan de bevoegde autoriteiten, een even zware straf kon krijgen als de daders. Hoe dat zij – van der Leek verklaarde zich bereid, samen met Teunissen en een vaste helper van de *Sicherheitspolizei* aan de opsporing van Brandsteeder deel te nemen. Op woensdag 31 maart konden zij Brandsteeder niet vinden. Op donderdag 1 april gingen zij gedrieën posten bij Brandsteeders vriendin, de schoonzuster van van der Leek. Zij hadden succes. Toen Brandsteeder er de deur uitkwam, gingen van der Leek en

¹ BG-Amsterdam: p.v. zitting inz. P.T. Teunissen (9 april 1948), p. 3 (getuige A. van der Leek) (Doc II-97, a-2).